

**Poštovane dame i gospodo, uvaženi gosti, kolegice i kolege
drage sugrađanke i sugrađani,**

danas je rođendan našega grada, danas je Dan grada Siska.

U svečanom raspoloženju svima Vama nazočnima želim iskrenu i toplu dobrodošlicu.

Rodni grade, skupljajući sve „slučajnosti“ svoga života shvatila sam da se niti jedna od njih ne bi dogodila da nije bilo tebe.

Stoga, za jedan sasvim pristojni početak ove priče želim ti zahvaliti što nisi kao svi ostali gradovi.

Nisi kao Split prekrasan i sunčan. Ne posjeduješ najljepšu rivu na svitu niti Marjan.

Nisi ni približno Dubrovniku. Na tvojim se ulicama ne tiskaju skupocjeni automobili, a ni znatiželjni turisti ne izviru sa svih strana. Nebo nad tobom nije kao ono dalmatinsko, bez ijednog oblačka, na tvom obzoru skupljaju se kolone tamnih oblaka pa se nemilo prepiru i guraju. Impresivna je to slika za one koji vole kišu. Uživali bi u tebi...

Neki zlobnici kažu da nemaš more. O čemu oni to pričaju ?

Imaš te 3 prekrasne rijeke, 2 ušća i možeš pružiti sve što pruža i more, mir, osvježenje i odmor.

Nisi ni najmanje poput Zagreba. Velik i robusan. Tvoje su ulice sasvim dovoljno široke za prolaznike. Nemaš avenije ni aleje. Ti nemaš Cvjetni trg, ali imaš žilu kucavicu, Korzo, Šetnicu, mnogo zelenila i parkova kroz koje možemo bezbrižno šetati s obiteljima bez gužve i vreve.

Kažu i da ti puno toga nedostaje, ali kome ne nedostaje ?

Kažem kako si poseban, nimalo sličan ijednom drugom gradu. Previše svoj. Svašta kažu...

Ali ne spominju tvoje vrijednosti, tvoje građevine kojima se svi dive, ne spominju tvoj Stari most preko rijeke Kupe, remek-djelo hrvatske mostogradnje prve polovice 20. stoljeća. Može se usporediti s mostovima europskih metropola te mu je teško naći premca među našim mostovima tog razdoblja, a upravo je ove godine i on proslavio svoj 85 .rođendan.

Ne spominju niti tvoju utvrdu, koja nas je obranila davno od Osmanlija, tvoj Stari grad, koji je danas turistička atrakcija i mjesto gdje nastaju najljepše fotografije.

Ne spominju ni sve te povijesne ličnosti našeg grada (Ljudevita Posavskog, Stjepana i Antuna Radića, Norberta Webera, Ivana Fistrovića, Franju Lovrića i mnoge druge) niti umjetnike po kojima će nas pamtiti kao što je naš pjesnik Josip Sever (kojem se danas nagradom za životno djelo zahvaljujemo na tragu koji je ostavio na hrvatskoj, ali i svjetskoj književnoj sceni), ili kao što je Slavo Striegl koji se zlatnim slovima upisao u povijest hrvatskog slikarstva, ali i umjetnosti na europskoj razini. Ove godine obilježili smo stotu obljetnicu rođenja tog velikog sisačkog slikara.

Kažu i da si mrtav grad, da ljudi nema, da im nije stalo.

Ljudi ovoga kraja u svojoj pisanoj povijesti znali su se oduprijeti svim nedaćama s kojima su se suočavali, znali su donositi mudre odluke kojima su očuvali svoju samobitnost i opstojnost. A donosili su mudre odluke zahvaljujući svom zajedništvu.

Danas je rođendan našeg grada, danas je vrijeme za zajedništvo koje neće biti umjetno, neka taj jedan dan zajedništva preraste u tjedan, potom u mjesec, a naposljetku i u godine.

Postoji jedan grad.

Neshvatljiv onima koji ga ne žive, nevidljiv onima koji ga ne vide, nečujan onima koji ga ne čuju.

Sisak to smo MI, i mi smo Sisak.

I na kraju,

Poštovane dame i gospodo, dobitnici javnih priznanja Grada Siska ... zahvaljujem Vam što i Vi ostavljate neizbrisivi trag u povijesti našega Grada i čestitam Vam na Vašem znanju, kompetencijama, talentu, izvrsnosti i uspješnosti.

Čestitam našem Gradu ... i Svima nama, Dan grada i blagdan njegovog zaštitnika svetog Kvirina !

Hvala Vam lijepo.